

namen op verschillende wijzen door adjectieven aangeduid. Onder de Rotterdamsche burgerij trof ik Blonk, «de domme, stomme, plumpe» (1), Coel, Dapper, Dol van Ourijk (Aurich in Oostfriesland?), Dubbelt (in toepassing op corpulentie, een «dubbele?»), Gram, Grel «verbolgen» (2), Kek (stoutmoedig) (3), Kloek, Konstant, Slecht (wij hopen in den zin van «recht en slecht»), Vrolyk en Vroeg. En met het lidwoord, De Grijs, De Vaal, De Vet naar hun haar, kleeding of uiterlijk; daarbij De Pril «de beminnelijke» (4). Ook in verbogen vorm De Goede, De Kromme, die met Bonnet, dat geenszins «hoed» of «muts» beduidt, maar hetzelfde is als Lebon (5), den overgang vormen tot de zelfstandige naamwoorden. Hier vinden Goetbloet, Woordhouwer en Bokkel (bochel of heuvel?) eene, misschien vreemde, plaats.

Lichaamsbouw, huizen, gevelsteenen, uithangborden, dieren, planten, mineralen, natuurverschijnselen, lichaamsdeelen, spijs, drank, geldswaarden, alles vindt men onder familienamen, ook in 't oude Rotterdam. Zoowel De Reus van Regenmorter komt er voor als De Neyn (dwerg, nain); zoowel De Fraat (immers «vraat»?) als De Gilde (doorbrenger), zoo goed een Praelder als een Kalis (schooier). Waar echter Jan de Fouw zijn naam naar draagt blijft verborgen. Aan gevel- en uithangteekens, maar, zonderling, vaak in den onjuisten vrouwelijken vorm,

---

(1) Verdam, Mnl. Wb. op blond (eng. blunt). Blonk, thans een geslacht te Houten.

(2) Teuthonista; Oudemans, Midd. en Oudnederlandsch Woordenboek.

(3) Kecke, «stoutmoedige daad», Goudsch Kroniekje.

(4) Pril (nu alleen in «prille jeugd» dat als «zeer vroege jeugd» wordt verstaan) is eigenlijk «lief, aanvallig, vroolijk, aardig», (venustus, bellus, festivus, hilaris bij Kiliaan).

(5) Lorédan-Larchey.